

δὲν φαίνεται ὅτι περιεσώθη. Εἶναι δὲ τοῦτο δημοσία διαθήκη, διότι, καθ' ἄ αὐτὸς ὁ διαθέτης ἐν στίχοις 56-59 βεβαιοῦ, ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου. Δηλῶν δὲ ὁ Ἀγάπιος ὅτι ἡ διαθήκη ὑπογράφεται οὐχὶ ὑπὸ μητροπολιτῶν ἀλλὰ ὑπὸ τῶν μητροπολιτῶν, νοεῖ ἀσφαλῶς ὥρισμένους· οὗτοι δὲ νομίζω ὅτι εἶναι οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης ἀποτελοῦντες τὴν ἴερὰν σύνοδον. Περὶ τῆς σημασίας τῆς πατριαρχικῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς διαθήκης κατὰ τὸ δίκαιον τῶν Πατριαρχείων, βλέπε Μ. ΘΕΟΤΟΚΑ, ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 309, ἀπόφασιν τῶν δύο Σωμάτων τοῦ ἔτους 1875 (Μ. Σ. 22). Περὶ τοῦ Πατριάρχου Γερασίμου, ἀνελθόντος εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τῇ 3^ῃ Μαρτίου τοῦ ἔτους 1794, βλέπε Μ. ΓΕΔΕΩΝ, *Πατριαρχικοὶ Πίνακες*, Κωνσταντινούπολις 1885, σελ. 673 ἐπ. Λεδομένου ὅτι ἡ διαθήκη συνετάχθη ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου τούτου, κρίνω ὅτι ἡ διαθήκη συνετάχθη βραχὺ μετὰ τὴν ἄνοδόν του εἰς τὸν θρόνον καὶ οὐχὶ πολὺ πρὸ τῆς 21 Νοεμβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους 1794, ὅτε συνετάχθη τὸ 90.

1 † "Ἐν καὶ τοῦτο τῶν ὅσα τοῖς τῷ δρῳδούξῳ σκοτιώμενοις ὀνόματι, τῶν ἀπαραι-

τήτως διεκοπέτω, καθέστηκα, τὸ διατίθε-

2 σθαι ἔκαστον τὰ ἔαυτοῦ, καὶ ἔξουσονθεν προσῆκετως πά(ν)θ' ὅσα δ τοῦ ἐλέονς

Θεός ἐκ τῶν ακειμάτων αὐτοῦ θησαυρῶν ἐχο-

ρηγήσατο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

3 αὐτῷ ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ὅπως ἀν οἱ μετ' αὐτῷ τῶν αὐτοῦ ἀπολαμβάνοντες λόγω

κληρονόμας ἐντὸς τοῦ καθήκοντος ἐπιμέ-

γωσι(ς);

4 καὶ τὰ ἄπερ αὐτῶν ἔκάστω διόρισται εὐχαριστῶς ἀπολαβόντες ἐν ἡσυχίᾳ διαμεί-

νωσι, καὶ μὴ στασιάζοντες, φανεῖεν ἐφ' ἄγα(ν)

ἀπῆλαν-

5 σαν, ἔτι καὶ ἵνα μὴ αὐτὴ τῆς ἐλπιζομένης ὥφελείας. διὰ τῶν ἐν τῇ τῶν δρῳδό-

ξων ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ γενομισμένων μημοσύνων

6 ὑπ' αὐτοῦ τελεσθησομένον, τῇ τοῦ ἐγκαταλιπόντος ψυχῇ βαρ(έων) ἀμαρτημάτων

προσεπιτεθείη τῇ στασιάσει καὶ ἀλληλομαχίᾳ

τῶν συγγενῶν

7 καὶ κληρονόμων ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ ἐγκαταλειφθεῖσι κτήμασι. τῶν τε ἄρα γινώσκουσα

ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐμὴ ταπεινότης, καὶ εἰδυῖα,

8 ὅτι ἄγος¹ ὅν, καὶ εἰς γῆρας ἐληληκώς, ἀναποδράστως λειπούργιζω τῷ θανάτῳ

καὶ εἰς κρίσιν ἀπελεύσομαι ἀδωροδόκητον,

δεῖν ὀή-

¹ ἀνόητος;

9 θην, πάντα ἄ μοι φιλευσπλάγχνως, ὡς πανοικτείρμων Θεὸς ἐδαιφίλευσε, διαθέσθαι, ὡς ὑπ' αὐτοῦ ἀν πάλιν φωτισθείην
 10 καὶ τὰ μὲν ἀφοσιῶσα αὐτῷ τῆς ψυχικῆς μου ἔνεκα σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως παρ' αὐτῷ τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων, τὰ δὲ τοῖς
 11 οὖσι νομίμοις μου κληρονόμοις, ὡς ἵδια αὐτοῦ κτήματα ἐσόμενα ἐπικυρῶσαι. καὶ πρῶτον δὴ αἰτοῦμαι τὴν συγχώ-
 12 ρησιν τοῦ κατὰ καιρὸν παναγιωτάτου αὐθέντου μοι καὶ δεσπότου, τοῦ οἰκου-
 μενικοῦ πατριάρχου, καὶ πάντων τῶν ἐν Χ(ριστ)ῷ ἀγαπητῶν
 13 ἀδελφῶν ἀγίων ἀρχιερέων, τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων, τῶν ἐπιτρόπων καὶ
 ἐπιτηρητῶν τοῦ κοινοῦ τῆς τοῦ Χ(ριστ)οῦ με-
 γάλης ἐκκλησίας
 14 καὶ πάντων τῶν εὐλογημένων χριστιανῶν ἐφ' οἴφῳ δή τι παραπτώματι ἐλύπησα
 τινὰ ἃξιά ἀπάντων, καὶ ἀπαξαπλῶς ἅπασιν
 15 ἐπίσης ἀπὸ ψυχῆς μου ἀποδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν συγχώρησιν, καὶ τοῖς εὐλογη-
 μένοις χριστιανοῖς μου, τοῖς ἐν ταῖς δυσὶ κλη-

16 ουαθείραις μοι παροικίαις, ἵστορα συνάθεσι, ἥ κομὴ μάτρος ἡλέησα με Περιφερεί-
 νοις τε καὶ λακοῖς, ἀπόδοσι τε, καὶ γνωτέσι,
 17 γέρονσι καὶ νέοις ἀποκέμειν τὴν ἀπὸ καρδίας μου συγγνώμην ἐπὶ τοῖς δι' ὧν
 βλάσποτε ἔφθησαν λυπήσαντές με
 18 παραπτώμασιν, εὐχομαι ἀπαξαπλῶς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. εἶτα δὲ δηλο-
 ποιῶ δητὶ ἅπασαν τὴν ἐροῦσάν μοι
 19 χρηματικὴν περιουσίαν δι' αὐλικῶν δμολογιῶν ἀγίων ἀρχιερέων, καὶ ἄλλων
 προσώπων, καταστρώσας ἐν Καθαρῷ
 20 Καταστίχῳ τῇ ἴδιᾳ μον χειρὶ ἐνυπόγραφον, καὶ τῇ σφραγίδι μον ἐσφραγισμένον,
 καὶ τὴν διαγομὴν τῶν αὐτῶν ἀσπρῶν μον ἐν
 21 δευτέρῳ καταστίχῳ καταγράψας, καὶ ὡς τὸ πρῶτον ὑπογράψας τε καὶ σφραγίσας,
 διὰ τῆς παρούσης μον διαθήκης ἀποκαθίστη-
 22 μι ἐπιτρόπους μον ἐκ μὲν τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλ(όγου) τὸν ἀγαπητόν μοι καὶ
 περιπόθητον, ἀδελφὸν πανιερώτατον ἄγιον
 23 δέρκων κύριον μακάριον, καὶ τὸν πανιερώτατον ἄγιον βάρνης κὺρο φιλόθεον,
 ἐκ δὲ τοῦ συστήματος τοῦ ἀρχοντικοῦ τὸν
 24 εὐγενέστατον ἀρχοντα χάτμανον κύριον κωνστάκην δωσέτον, καὶ τὸν εὐγενέστα-
 τον ἀρχοντα ποστέλνικον κύρον
 25 εὐστάθιον, τὸν τιμιώτατον μισθέρ σκαρλάτον σεβαστόπουλον, τὸν τιμιώτατον
 κύριζη Ἰορδανάκην καπλανόγλου, τὸν ἀγα-

26 πητόν μοι ἀνεψιὸν νικολάκην, καὶ τὸν πρωτομαγίστορας τοῦ φουφετίου τῶν γον-
ναράδων, πρὸς οὓς ἐγχειρίζω καὶ ταύτην μον
27 τὴν διαθήκην, ἵνα φυλάπτηται ἐν τῷ σεντονιώ αὐτῶν, μέχρι τοῦ ἔλθεν καὶ εἰς
ἔμε τὸ τοῦ κυρίου μον θέλημα τοῦ ἀπελ-
28 θεῖν με τῶν τῆς. τούτου δὲ ἐπισυμβάντος οἱ διαλειφθέντες ἀνωτέρως ἐπίρο-
ποί μον ὡς φιλόχριστοί τε καὶ φιλάγαθοι εἰς
29 ἐν συνελθόντες καὶ διαλύσαντες τὰς οφραγίδας μον τὰς ἐπὶ τῶν δύο εἰδημένων
εὑρεθησομένων ἐσφραγισμένων καταστίχων
30 μον δφείλουσι διατεῖμαι ἄπαντα ὡς διωρίσθησαν ὑπὲρ ἐμοῦ διὸ ἐκείνων, τὰ μὲν
ἐπὲρ τῆς ψυχῆς μον, τὰ δὲ τοῖς κληρονόμοις μον,
31 ἄνευ τοῦ μετατρέψαι οὐδὲν τῶν διωρισμένων τὸ σύνολον, ἀν δέ τις ἀναφυῆ
ἔρευνα περὶ τῶν ὧν μοι δεδώρηται δ Θεός,
32 καὶ λογοτριβὴ ἐπιγένηται περὶ ἀναζητήσεως πλειόνων, καθ' ἴκετεύω τὸν παρα-
γιώτατόν μοι δεσπότην πρὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ
33 παντὸς μὴ ἐπιτεῦσαι εἰς τὰς συζητήσεις τῶν κληρονόμων μον, καὶ δοῦναι αὐ-
τοῖς ἐκαλυπτασμάτοις ἐπιτίμιον . . .

34 ἔχω . . ., ὃν κατέγραψα ἐν τῷ βραχίονι μον καταστίχῳ, καὶ τοῖς ἐθέ-
λοντοι κληρονόμοις μον τὴν ἀπὸ ψυχῆς μον
35 συγχώρησιν τοῦτον αὐτὸν ὑποτίθεμαι ἀμετατρέπτως διαφυλάξαι, καὶ ὑπὲρ τῶν
καταστημάτων μοι αφέσεως τὰ

36 πρόσφορα φροντίζειν ἐπὶ ἐκάστῳ αὐτῶν πάλλον ἐπιτάπτομαι, καὶ ὅπι οὐδὲν ἄλλο
μοι προσκοττίσαι, πλὴν τῶν ἐν
37 τῷ καταστίχῳ σημειουμένων αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν διαμαρτύρομαι. τὸ δὲ δοπή-
τιον ὅπερ φύκοδόμησα
38 εἰς τὸ ἀργαούτκιον, ὡς οἰκοδομηθέν μοι διὰ τῶν ὧν μοι δέδωκεν ἀσπρῶν δ μα-
καρίτης αὐτάδελφός μον
39 ἀντώνιος τοῦ τοκίζειν ἐκεῖνα, καίτοι γε καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ἀναλογέντων τινῶν,
ἀφίημι τῷ ἀνεψιῷ μον
40 νικολάκην νίῳ ἐκείνου καὶ κληρονόμῳ μον, ὡς ὅν κτῆμα αὐτοῦ ἀναφαίρετον,
καὶ ἀγαπόσπαστον κατὰ
41 τὴν περίληψιν καὶ τοῦ εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὑρισκομένου χοτζετίου τῆς Βασιλικῆς
νψηλῆς ἱερᾶς κρίσεως, καὶ ἄπαντα δὲ
42 τὰ πράγματα ἢ εὑρίσκονται ἐν τῷ εἰρημένῳ δοπητίῳ, φουζικά, πακιρικά, ἀση-
μικά καὶ πᾶν διοῦν ἄλλο τῆς
43 δοπητικῆς ὕλης δωροῦμαι τοῖς δυσὶν ἀνεψιοῖς μον, τῷ νικολάκῃ αὐτῷ δηλο-
νότι, καὶ τῇ αὐταδέλφῃ αὐτοῦ μαρίᾳ,

2^α σελ.44 τέκνοις γυνησίοις τοῦ γυνησίου μακαρίτον αὐταδέλφου μου ἀντωνίου, χωρὶς μέρ-
τοι τοῦ ἔχειρ αὐτὸς τὴν ἀδειαν ἀπεμπολῆσαι
 45 [. . .] ἐξ αὐτῶν τὸ παράπαν, ἀλλὰ καθ' ἡ δι' ἐτέρας ἐγγονάφουν νουθεσίας
αὐτοῖς ἐπιτάππουμαι, τὰ
 46 μὲν ἔχειρ αὐτός, τὰ δὲ δοῦναι ἔνεκεν ἐμοῦ, καὶ τῆς ψυχῆς μου τῆς ἀμαρτωλοῦ.
δοὺς δὲ τῶν ἄ-
 47 πάντων εἴτε ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ στύφους, εἴτε ἐκ τοῦ ἀρχοντικοῦ συστήματος, εἴτε
οἱ διορισθέντες ἐπίτροποί μου,
 48 εἴτε συγγενεῖς, εἴτε ξένος βουληθείη ἀναιρέσαι λῦτα μίαν ἐξ ὅν διατίθεμαι ἐν
τε τοῖς δυσὶ κατα-
 49 στίχοις μου, καὶ ἐν ταύτῃ μου τῇ αὐθιδιαρέτῳ διαθήκῃ, δ τοιοῦτος ὅσις ἢν η
εῖραι τὸν ἀλάθητον Θεὸν
 50 διεκδικητὴν ἐν τε τῇ παρούσῃ ζωῇ, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ, καὶ ἐλέους μὴ ἀξιωθείη
παρὰ τοῦ ἀδεκάστον οριτοῦ,
 51 ὅτε τὰ πάντα ορινεῖ, ἀλλ' ἀποδθάσαι αὐτῷ ὡς δίκαιον ἀνταπόδομα αἰωνίου κο-
νιόντος ὡς αἰτίῳ ἐσομένῳ,
 52 καὶ ἀναιροπεῖ τῆς φιλοδέσποιτης μου ἐν τοῖς ἐμοῖς, ἐξ αὐθιδιαρέτου
μηνὸς θεάσεως ταχαί βουλίσεως, ΔΟΗΝΩΝ
 53 καὶ οὐδέποτε οριθείη τίπος συγχρόνως βούλομαι δὲ τὰ πάντα διαμενεῖν ἀπε-
τίσσαμα, ὡς διακελεύο-
 54 μαι, καὶ ἐν Χ(ριστ)ῷ τῷ Θεῷ τῆς ἡλίδας τῆς σωτηρίας μου πεντημέρος, τῷ
μηδὲ αὐτοῦ φόβῳ ἐπιστηριζόμενος
 55 ταῦτα διατάππουμαι. διὸ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν τελευταίων μου ἀποφά-
σεων γέγραπται
 56 ἡ παροῦσα ἐνυπόγραφος, καὶ ἐσφραγισμένη διαθήκη μου, ἐπιβεβαιώσει τοῦ
παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου
 57 μοι αὐθέντου καὶ δεσπότου κυρίου κυρίου γερασίμου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
τριάρχου, καὶ μαρτυρίᾳ τῶν πανιε-
 58 ρωτάτων καὶ θεοπροβλήτων μητροπολιτῶν ἀγαπητῶν μοι ἀδελφῶν ἀγίων ἀρ-
χιερέων, καὶ τῶν εὐγενε-
 59 στάτων ἀρχόντων, ἵνα καὶ τὸ κύριον ἔχῃ διὰ παντός, καὶ τὴν βεβαίωσιν ἀμετά-
θετορ.

Verso

1 ίσον τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου γέροντος

